

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-18/16

K.
proti
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem)

„Predhodno odločanje – Standardi za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito – Direktiva 2013/32/EU – Člen 9 – Pravica ostati v državi članici med odločanjem o prošnji – Direktiva 2013/33/EU – Člen 8(3), prvi pododstavek, (a) in (b) – Pridržanje – Preverjanje identitete ali državljanstva – Ugotovitev elementov, na katerih temelji prošnja za mednarodno zaščito – Veljavnost – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člena 6 in 52 – Omejitev – Sorazmernost“

Povzetek – Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. septembra 2017

Mejni nadzor, azil in priseljevanje — Azilna politika — Standardi za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito — Direktiva 2013/33 — Člen 8(3), prvi pododstavek, (a) in (b) — Pridržanje prosilca za mednarodno zaščito, da se določi ali preveri njegova identiteta ali državljanstvo, ali za to, da se ugotovijo elementi, na katerih temelji njegova prošnja, ki jih brez pridržanja ne bi bilo mogoče pridobiti — Presoja veljavnosti navedene določbe glede na člena 6 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Veljavnost

(Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 6 ter 52(1) in (3); Direktiva 2013/33 Evropskega parlamenta in Sveta, člena 8(3), prvi pododstavek, (e), in 9(1))

Preizkus člena 8(3), prvi pododstavek, (a) in (b), Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito ni razkril nobenega elementa, ki bi lahko vplival na veljavnost te določbe z vidika člena 6 ter člena 52(1) in (3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je omejitev izvrševanja pravice do svobode iz člena 8(3), prvi pododstavek, (a) in (b), Direktive 2013/33 določena z zakonodajnim aktom Unije in ne vpliva na bistveno vsebino pravice do svobode iz člena 6 Listine. Člen 8(3), prvi pododstavek, (a) in (b), te direktive namreč ne odpravlja varovalk, državam članicam pa, kot izhaja iz besedila te določbe in iz besedila uvodne izjave 15 te direktive, možnost pridržanja prosilca daje le zaradi njegovega individualnega ravnanja in v izjemnih okoliščinah, ki so navedene v tej določbi, pri čemer te okoliščine sicer izhajajo iz sklopa pogojev, ki so navedeni v členih 8 in 9 te direktive (glej po analogiji sodbo z dne 15. februarja 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, točki 51 in 52). Glede tega iz besedila, sistematike in nastanka člena 8 Direktive 2013/33 izhaja, da mora to pooblastilo izpolnjevati vrsto pogojev, katerih namen je strogo omejiti uporabo tega ukrepa.

Omejitve v zvezi z izvrševanjem pravice, podeljene s členom 6 Listine, ki jih prinaša člen 8(3), prvi pododstavek, (a) in (b) te direktive, glede na zastavljene cilje tudi niso nesorazmerne. V zvezi s tem je treba poudariti, da je navedeni člen 8(3), prvi pododstavek, (a) in (b), rezultat uravnoteženega razmerja med želenim ciljem v splošnem interesu, to je po eni strani pravilno delovanje skupnega evropskega azilnega sistema, ki omogoča, da se odobri mednarodna zaščita prosilcem, ki jo resnično potrebujejo, in da se zavrnejo prošnje tistim, ki ne izpolnjujejo pogojev, in po drugi strani poseg v pravico do svobode, ki ga pomeni pridržanje. Čeprav pravilno delovanje skupnega evropskega azilnega sistema v bistvu zahteva, da pristojni nacionalni organi razpolagajo z zanesljivimi informacijami, ki se nanašajo na identiteto ali državljanstvo prosilca za mednarodno zaščito in na elemente, na katerih temelji njegova prošnja, ta člen ne bi smel upravičiti tega, da se o ukrepih pridržanja odloči, ne da bi ti nacionalni organi prej v vsakem primeru posebej preverili, ali so ti sorazmerni z namenom.

(Glej točke 35, 41, 47, 48, 54 in izrek.)